

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **A. B.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 333/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt V K 231/20,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wobec A. B. wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 333/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21 grudnia 2022 r., sygn. akt V K 231/20 - do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego A. B. kasacji, niezależnie od podniesionych zarzutów rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, zawarty został również wniosek „o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku do czasu rozstrzygnięcia kasacji”.

Szeroko motywując złożone żądanie, w oparciu o art. 532 § 1 k.p.k., obrońca wskazał na charakter i rangę sformułowanych w kasacji zarzutów oraz podkreślił, iż konieczne jest zapobieżenie sytuacji, w której pomimo wydania prawomocnego wyroku skazującego, aktualizuje się realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego niezаслужonej dolegliwości, wynikającej z wdrożenia orzeczenia do wykonania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie stanowiskiem, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia (zob. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. III, Warszawa 2004, s. 194-197; L.K. Paprzycki [red.], Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. II. Kraków 2006, s. 313; W. Grzeszczyk, Przesłanki wstrzymania wykonania orzeczenia przez Sąd Najwyższy w razie wniesienia kasacji, Prok. i Pr. 5/1997, s. 98; postanowienia SN: z 7 września 1998 r., II KKN 262/98; z 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z 16 lutego 2020 r., III KK 424/20; z 3 kwietnia 2024 r., IV KK 57/24; z 29 kwietnia 2024 r., II KK 53/24; z 16 maja 2024 r., II KK 192/24).

W świetle powyższych uwarunkowań, nie przesądzając, co oczywiste, ostatecznego rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji na rozprawie, już na obecnym etapie postępowania rysuje się znaczne prawdopodobieństwo uwzględnienia przedmiotowej skargi. Przemawia za tym charakter sformułowanych w niej zarzutów, wyrażnie adresowanych do motywów zaskarżonego orzeczenia, oddającego sposób analizy zarzutów apelacyjnych przez sąd *ad quem* (art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.). Powyższe oznaczać może realne ryzyko wystąpienia nieodwracalnych oraz niekorzystnych dla skazanego skutków, wynikających z wykonania kary. Tym samym przed rozpoznaniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, może dojść do poniesienia

przez skazanego dolegliwości, której nie powinien ponieść, co rodzić może dla niego poważne i nieodwracalne następstwa.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że zaktualizowały się podstawy do zastosowania wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego postanowił, jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]